

[Lange.]
 produktionen, skulde være at Ultimatum, som vi blot har at bøje os for.

Den højtærede Landbrugsminister kunde ikke gaa med til Bestemmelserne i § 6 om Sættningen af Kornnævret, fordi der ikke stod, at der skal være en Repræsentant for Husmandsorganisationerne og en for Landboforeningerne, men derimod at der skal være to Repræsentanter for Landbrugsraadet. Ja, det var et af de Punkter, vi selvfølgelig gerne vilde forhandle om, men jeg er i øvrigt gaaet ud fra, at Resultatet alligevel vilde blive det samme, at af de to Repræsentanter, der blev valgt af Landbrugsraadet, vilde den ene netop være en Repræsentant for Husmandsforeningerne og den anden en Repræsentant for Landboforeningerne.

Dette og andre Punkter i Forslaget har vi erklæret os villige til at forhandle om, men det, vi maa anse for afgørende, og som er den virkelige Kærne i denne Sag, er, at der skabes en Ordning, som gør det muligt for Landbruget uden Tab at producere Korn.

Det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Kr. Johansen) sagde, at det var ikke rigtigt, hvad jeg havde gjort gældende, at Kornproduktionen er det grundlæggende for Landbruget. Det maa jeg imidlertid stadig fastholde, at den er. Man kan ikke til Gavn for Landbruget eller til Gavn for Samfundet have en Eksportproduktion, der er baseret paa, at Kornet som Raastof produceres med Tab. Vi staar maaske meget snart over for den Situation, at vi ikke behøver at indføre Korn fra Udlandet. Der skal ikke ske meget i Retning af en yderligere Udvikling af den Situation, vi har været inde i de sidste Aar, før vi overhovedet ikke har Brug for Indførsel af Korn. Vilde man saa mene, at man kunde omsætte den Kornproduktion, som gav Producenterne Tab, i dyriske Produkter, og at Samfundet økonomisk kunde klare sig ved en saadan Ordning?

Den højtærede Landbrugsminister sluttede med nogle Udtalelser, som efter min Mening kastede et mærkeligt Lys over Ministerens Opfattelse af hele Udviklingen. Den højtærede Minister sagde, at hvis vi gennemførte dette Forslag og gik ind i en Ordning som den, der her tilsigtes, saa vilde det være et afgørende Brud med den Landbrugspolitik, der har været raadende i de sidste 50 Aar. Jeg finder det uhyre forbavsende, at Landets Landbrugsminister i en Situation som den, vi staar i nu, hvor man skulde tro, at alle maatte kunne se, det har været nødvendigt at lægge Landbrugets Produktion om, ikke er klar over, at det er

andre Retningslinier, der maa være raadende for Landbrugsproduktionen, for Landbrugspolitikken, i den Tid, vi er inde i, og i de Tider, der kommer, end dem, der har været raadende de sidste 50 Aar. Hvis vi i den kommende Tid og de kommende Tider skal have en Landbrugsminister — der jo paa mange Maader er afgørende for Landbrugets Forhold —, som mener, at man ikke skal tage Hensyn til den Udvikling, som vi, naturligvis imod vor Vilje, er kommet ind i, men uden Hensyn til de faktiske Forhold, uden Hensyn til, hvad det kan medføre for Landbruget og Samfundet, blot skal vandre de samme Veje, som vi har vandret i de sidste 50 Aar, saa ser det ikke godt ud for Landbruget, og saa ser det ikke godt ud for det danske Samfund.

Jefsen Christensen: Den højtærede Landbrugsminister sagde i Indledningen til sin Tale, at han ved denne Sags første Behandling havde optrukket Linierne for de Betingelser, under hvilke han kunde gaa med til en Kornordning. Dem havde vi ikke i Udvalget villet bøje os for, og derfor kom der ingenting ud af det. Ja, det er netop Situationen! Den Situation har vi kendt lige siden i Fjor. Det er jo ganske urigtigt, naar den højtærede Landbrugsminister siger, at vi kunde have haft den tidligere Kornlov, hvis vi selv havde villet, men det har vi ikke villet. Ja, den højtærede Landbrugsminister stillede i Henhold til den da gældende Lov Forslag om Forlængelse af Kornloven til Udgangen af Aaret 1934. Det skete den 14. Marts i Fjor, og det kan ikke komme bag paa den højtærede Landbrugsminister, at det, der førte til, at Forhandlingerne strandede den 7. September i Fjor, efter at man hele Sommeren ikke havde kunnet opnaa Enighed med den højtærede Landbrugsminister om en Kornlovs Affattelse, ogsaa nu maatte give sig Udslag i et Kornlovsforslag, som ikke var i Overensstemmelse med den Lov, der gjaldt dengang. Det kan ikke overraske den højtærede Landbrugsminister, for det er det, de delte Meninger staar om inden for Landbruget. Vi har ikke stemt nogen Lov ned. Udvalget endte den 7. September i Fjor med at afgive en Beretning, fordi man ikke kunde naa til Enighed, og fordi de to Partier, som nu stiller Forslag sammen, ogsaa dengang holdt paa, at en Pris paa 11 Kr., der kunde føres op til 13 Kr., var for lille; den gav ikke Mulighed for at forrente den Jord og den Drift, der skulde fremstille Kornet.

Den højtærede Minister ankede over,